

**ROZSTRZEGNIĘCIE NADZORCZE
WOJEWODY LUBUSKIEGO
NR NK.I.AKOP.0911-5-2/10**

z dnia 24 marca 2010r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001r. Nr 42, poz. 1591 ze zm.) stwierdzam nieważność uchwały Nr XL/452/2010 Rady Miejskiej w Sulechowie z dnia 16 lutego 2010 r. w sprawie ustalenia wysokości stawek opłat za zajęcie pasa drogowego oraz umieszczenie urządzeń w pasie drogowym dróg gminnych w części dotyczącej §2 ust. 5 oraz §3 ust. 2 i 3.

UZASADNIENIE

Na sesji w dniu 16 lutego 2010r. Rada Miejska w Sulechowie podjęła uchwałę w sprawie ustalenia wysokości stawek opłat za zajęcie pasa drogowego oraz umieszczenie urządzeń w pasie drogowym dróg gminnych. Przedmiotowa uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 22 lutego 2010r. Po dokonaniu analizy prawnej organ nadzoru stwierdza, że uchwała istotnie narusza prawo, tj. art. 40 ust. 8 ustawy z dnia 21 marca 1985r. o drogach publicznych (Dz.U. z 2007r. Nr 19 poz. 115 ze zm.), oraz § 143 w związku z 115 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz.U. Nr 100, poz. 908).

Stosownie do art. 40 ust. 8 ustawy o drogach publicznych, organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, w drodze uchwały, ustala dla dróg, których zarządcą jest jednostka samorządu terytorialnego, wysokość stawek opłaty za zajęcie 1 m² pasa drogowego, z tym że stawki opłaty, o których mowa w ust. 4 i 6, dotyczące zajęcia pasa drogowego w celu prowadzenia robót, zajęcia pasa drogowego na prawach wyłączności w celach innych niż wymienione w pkt 1-3 oraz umieszczania w pasie drogowym obiektów budowlanych niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego oraz reklam, nie mogą przekroczyć 10 zł za jeden dzień zajmowania pasa drogowego, a stawka opłaty, o której mowa w ust. 5, odnosząca się do umieszczania w pasie drogowym urządzeń infrastruktury technicznej niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego, nie może przekroczyć 200 zł.

Cytowany przepis art. 40 ust. 8 ustawy upoważnia radę gminy do ustalenia wyłącznie stawek opłat za zajęcie pasa drogowego. Nie upoważnił jej natomiast do ustalenia sposobu obliczania tej opłaty, został on bowiem wyczerpująco uregulowany w art. 40 ust. 4, 5 i 6 wskazanej ustawy.

W § 2 ust. 5 oraz w § 3 ust. 2 i 3 uchwały rada ustaliła sposób obliczania opłaty za zajęcie pasa drogowego. Rada Gminy dokonując powyższych zapisów przekroczyła swoje ustawowe kompetencje, ponieważ wyżej powołany art. 40 ust. 8 ustawy o drogach publicznych upoważnia organ stanowiący gminy wyłącznie do ustalenia wysokości stawek opłat za zajęcie pasa drogowego. Ponadto zdaniem organu nadzoru posłużenie się przez radę w § 3 ust. 2 i 3 pojęciem „roku kalendarzowego” jest błędne. Rok kalendarzowy to okres od 1 stycznia do 31 grudnia danego roku. Natomiast przepis art. 40 ust. 5 ww. ustawy odnosi się do sposobu obliczania opłat za zajmowanie pasa drogowego za każdy rok zajęcia pasa, który nie musi być tożsamy z rokiem kalendarzowym.

Kwestionowany zapis uchwały narusza również zasady techniki prawodawczej określone w § 143 w związku z 115 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej" (Dz. U. Nr 100, poz. 908). Stosownie do tych przepisów w uchwale zamieszcza się tylko przepisy regulujące sprawy przekazane do unormowania w przepisie upoważniającym - upoważnieniu ustawowym.

Przepis art. 40 ww. ustawy upoważnił Radę do ustalenia wysokości stawek opłaty za zajęcie 1m² pasa drogowego. Jedynie to więc rada była upoważniona uregulować.

Wobec powyższego należało orzec jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp. w terminie 30 dni od doręczenia rozstrzygnięcia za pośrednictwem Wojewody Lubuskiego.

Z upoważnienia Wojewody Lubuskiego
Dyrektor Generalny
Jarosław Barańczak